

Prof. MUDr. Rostislav Vyzula, CSc., již a teprve šedesátiletý

Žaloudík J.

Začátkem prosince 2012, na samém konci velkého cyklu mayského kalendáře, stačil ještě oslavit šedesátiny profesor Rostislav Vyzula, internista, onkolog, učitel, examinátor, první přednosta Kliniky komplexní onkologické péče LF MU a zatím poslední legitimní ředitel Masarykova onkologického ústavu v Brně.

Protože z vlastní zkušenosti vím, že starší člověk už mnohé zapomíná, dovolím si oslavenci i nám ostatním, jistě upřímně blahopřejícím, připomenout několik skutečností ze slavené první poloviny jubilatova života.

Jako rodem i životem Moravan absolvoval profesor Vyzula v roce 1979 moravskou lékařskou fakultu v Brně. Může se pyšnit následnou bohatou interní praxí a dvěma atestacemi z vnitřního lékařství. Zralý internista doktor Vyzula našel zalíbení v onkologii a medikamentózní léčbě nádorů. Nepochybně proto, že je to problematika složitá a stále složitější, která lidstvo provází a provázet bude. Pracoval do úmuru jako sekundář a poté jako zástupce primáře na I. interním oddělení onkologického ústavu v Brně na Žlutém kopci a prodělal s ním jeho přerod z Výzkumného ústavu klinické a experimentální onkologie v Masarykův onkologický ústav, jakož i mnohé další přerody uvnitř i v okolí, k nimž nemalou měrou aktivně přispěl.

Než se však přiměl odpovědně vést jiné, vyjel na několik let vzdělávat se, otkrávat se a zlepšovat se do Spojených států amerických. Pracoval několik let experimentálně i klinicky v Albany ve státě New York a do vlasti přivezl moderní pohled na onkologickou praxi, nové zkušenosti z chemoterapie i chronobiologie onkologické léčby, téma u nás zcela nové. Vybaven je nejen atestací z klinické onkologie v tuzemsku, ale i americkou nostrifikací. Po návratu se

stal vedoucím Onkologického oddělení ve Fakultní nemocnici v Brně, významným spoluvůdcem konceptu Univerzitního onkologického centra a zakladatelem nadace Moravské onkologické iniciativy MONKIN. V roce 2000 se vrátil do Masarykova onkologického ústavu již jako náměstek ředitele pro rozvoj, vědu a výuku a na podzim roku 2001 se pak stal jeho ředitelem. Tuto funkci zastával na základě dvou řádných výběrových řízení až do června 2008, kdy byl ministrem bez udání důvodu odvolán a nahrazen dosud jen pověřeným ředitelem bez konkurzu.

Za Vyzulova vedení se Masarykův onkologický ústav významně modernizoval nejen v řadě technologií, ale zejména organizačně, v informatice, podpoře výzkumu, a zejména zlepšování zdravotnických činností i prostředí ve prospěch onkologicky nemocných. V ústavu byla nově ustavena univerzitní Klinika komplexní onkologické péče, následně pak i Klinika radiační onkologie a nedotažen zůstává i projekt Kliniky operačních onkologických oborů, kterou ředitel Vyzula plně podporoval, aby vzdělávací základna pro klinickou onkologii byla v ústavu kompletní. Vzniklo nové PET centrum, tkáňová banka nádorů, projekt nových operačních sálů, k ústavu byla připojena historická Bakešova nemocnice ležící v sousedství a byl připraven projekt na její rekonstrukci. Velký důraz se začal klást na sekundární onkologickou prevenci a prosadil se projekt komplexních preventivních onkologických prohlídek, nabízených přímo onkologickým ústavem. Vznikla detašovaná ambulantní pracoviště konziliární onkologie v terénu s přímou vazbou na ústav. Docent a poté profesor onkologie Rostislav Vyzula je také tvůrcem a editorem *Modré*

Obr. 1. Prof. MUDr. Rostislav Vyzula, CSc.

knihy onkologů, která každoročně podává přehled doporučených režimů protinádorové chemoterapie. Byly zavedeny nové informační služby ústavu pro pacienty, včetně služeb telefonických a internetových. Ústav byl opakovaně úspěšně akreditován našimi i zahraničními agenturami, umístoval se každoročně na předních místech v publikačních a novinářských žebříčcích.

Sedm let Vyzulova ředitelování patřilo bez nadsázky k nejlepším a nejproduktivnějším obdobím jak pro pacienty, tak i pro zaměstnance a všestranný rozvoj oboru onkologie. Po stranicky-administrativní násilné interrupci řídicí práce profesora Vyzuly již pozapomenutým exministrem Julínkem jubilat nezahořkl, ale o to více se věnoval onkologii, pacientům, výuce mediků a výchově mladých lékařů na své klinice i v celostátním rozměru jako člen výboru České onkologické společnosti a examinátor onkologických atestací.

Profesor Vyzula byl vždy příkladem člověka rozvážného, ve svém nitru pozi-

tivně laděného a veselého. Proto ani nezazlívá lidem, když jenom tak jsou, drží a nic dále neposouvají. Poznává, že mají své limity a nevědí, kam a co posouvat. Chápe jejich osudovou úzkost a ví, že jednou se po nich bude muset potřebné stejně ještě dokončit. Každopádně „děkujeme, pane profesore“ by patrně připsaly i zástupy pacientů profesora Vyzuly, kdyby věděly, že slavíme.

Milý Rostě, za Tvé spolužáky, přátele i dlouholeté spolupracovníky Ti přeji pevné zdraví, ať už při čekání, odpočinku nebo v akci. Když jsme se kdysi byli na pár let odborně vyvenčit v USA a projeli i Divoký západ, abychom byli připravenější na mnohem divočejší východ, povídali jsme si na dlouhých cestách zejména o onkologii. Teď s údivem vzpomínám, že na tehdejších předsta-

vách a ideálech nemáme ani nyní moc co měnit. Mnohé se už i podařilo, leccos se ještě podaří. Úplně hotovo nebude nikdy.

S motivačním heslem všech zápasících s rakovinou uvnitř i kolem „za onkologii svobodnější, moudřejší a prospěšnější“

prof. MUDr. Jan Žaloudík, CSc.